

Doen wat eigenlijk niet kan

Water. Als Nederlanders zijn we een volk van zeevaarders. We hebben leren leven met de kracht van water en we hebben zelfs een koning die watermanagement heeft gestudeerd. Het moet dus wel goed komen met dat water en haar verwoestende kracht. Water is vaak bezongen. Wie kent niet de Zuiderzeeballade of het lied van Herman van Veen 'Suzanne' naar de tekst van Leonard Cohen waar we zojuist een stukje uit gelezen hebben..

Vandaag, afgezet tegen al die verhalen over de vernietigende kracht van water, horen we het verhaal van Jezus die over water loopt. En je kunt er hele verhalen over ophangen of dat werkelijk gebeurd is. Dat hij werkelijk gedaan heeft wat niet kan: over water lopen ...

Maar natuurlijk speelt hier weer beeldspraak en symboliek een rol.

Water onmis in een mensenleven, symboliseert in dit verhaal uit die tijd waarin het verhaal geschreven is, vernietiging, water verpersoonlijkt wat mensvijandig is, symboliseert hun angsten en bedreigingen. En als je dan zo iets machtigst en majestueus als water, als een zee neemt, dan denk je daar kan ik toch niets tegen beginnen. En je berust en gaat kopje onder of .... En dat is de boodschap van vandaag: je gaat er iets aan doen, je gaat doen wat eigenlijk niet kan: over water lopen, je verzetten tegen wat bedreigend is of vijandig of onmogelijk.

Onze koning heeft watermanagement gestudeerd en vele ingenieurs hebben kennis van hoe je water kunt bedwingen. Maar het boven geschetste beeld over de zee als vijand in de beeldspraak van angsten en bedreigingen die mensen dagelijks ervaren kun je zo niet bedwingen. Daarvoor heb je wat

anders nodig dan dijken, waterkeringen, sluizen. Daarvoor heb je vertrouwen nodig. Vertrouwen in jezelf, vertrouwen in de ander en vertrouwen in een kracht die ons draagt en wij voorzichtig God noemen.

Jezus is niet bang van het water. Water hier bedoeld als de bedreigingen die hem voor de voeten geworpen worden omdat hij tegendraads is. Hij zet de wereld op z'n kop, wordt hem toegeroepen. Armen worden verheven, mensen die verlamd zijn door alles wat de samenleving hen oplegt, leert hij weer lopen en beurt hij op, blinden mensen die het leven niet meer zien zitten, geeft hij weer zicht en omgekeerd ontnemt hij de machtigen hun macht door de zwakken te verheffen.

Kunnen wij dat ook, durven wij dat ook ons verzetten tegen de macht van het getal, de macht van de sterkste. Durven ook wij in verweer te komen tegen de 24-uurs economie, de dak- en thuislozen op te nemen in onze gemeenschap, mensen die verlamd zijn en het niet meer zien zitten weer onder de arm te grijpen?

We zullen wel moeten, hoor ik u nu denken. De WMO zal ons ertoe dwingen. Een goede zaak?

Misschien wel, misschien niet maar .. en misschien wel zeker. .. lukt de WMO, lukt de participatiesamenleving alleen als we over water durven lopen. Als we durven vertrouwen in onszelf, in onze eigen kracht en in de goede afloop. Doen wat niet kan is geloof, hoop en vertrouwen hebben.

Jezus loopt over water omdat hij dat heeft. Petrus probeert het maar meer uit grootspraak dan uit vertrouwen dat het kan.

Doen wat niet kan; werken aan een wereld waarin ieder gelijk is, waarin ieder mee mag doen en waar in niemand meer of minder is dan de ander, waarin we wat we hebben eerlijk delen

en ieder niet meer neemt dan hij nodig heeft: het kan ... het kan ... als wij als Jezus geloven dat het kan en doen wat eigenlijk niet kan: delen wat we hebben en delen wat we zijn: onvoorwaardelijk en met iedereen ook die anders is, ongeacht waar hij woont of leeft, ongeacht hoe die zijn leven inricht.

Gods droom werkelijkheid laten worden: zou dat ooit waar kunnen worden? Zijn wij in staat te doen wat onmogelijk is?